

[Arne Bjerregaard]

vi håbet, at regeringen ville have forhandlet med os andre om dette forslag sammen med andre forslag, men det ønskede regeringen altså ikke, og det må vi jo så tage ad notam, idet vi bare konstaterer, at der foreligger et forslag, som vi selvfølgelig må tage stilling til, hvad vi jo også har gjort i betænkningen.

Jeg kan tilslutte mig hr. Berhard Baunsgaards sidste bemærkninger; jeg håber da virkelig, at vi i fremtiden kan komme til at vurdere landbrugsjord som landbrugsjord og ikke som alt muligt andet. Når det skal bruges til landbrug, må det være vurderingen som landbrugsjord, der gælder.

Sidste gang vi forhandlede denne sag for snart to år siden, var vi inde på den tanke, som er udtrykt i ændringsforslaget, nemlig at vi for fremtiden skulle have en arealafgift – det ved jeg vi er enige med de radikale i – og at vi skulle føre den amtskommunale grundskyld tilbage til landbruget for at fremme landbrugsproduktionen. Det er man gået videre med i ændringsforslag nr. 5, hvorfor vi selvfølgelig stemmer for ændringsforslag nr. 5. Vi stemmer selvfølgelig også for ændringsforslag nr. 3 – det ville se mærkeligt ud, hvis vi ikke gjorde det – og det gør vi ud fra en klar social betragtning, idet lovforslaget, som jeg tidligere har fremført det, medfører, at det er de små, der kommer til at betale – med det nuværende skattesystem, det må vi selvfølgelig have med – medens de store slipper billigere, end de gør nu. Det beklagelige er, at det med den nuværende beskatning er de små, som skal betale, medens de store slipper, jo højere man sætter grundskylden. På den baggrund har vi været med til at stille ændringsforslag nr. 3 og vil stemme for det.

Ib Christensen (DR):

Det er retsforbundets opfattelse, at amtskommunerne lige så vel som primærkommunerne skal have ret til selv at fastsætte forholdet mellem udskrivning af skat på arbejdsindkomster og jord, og i konsekvens heraf har vi stillet ændringsforslag om, at amtskommunerne får denne frihed. Når dette forslag bliver forkastet, agter vi at stemme for det tilsvarende ændringsforslag af SF og DKP.

Vi går imod, at man skal lade 3,5 promille gå tilbage til landbruget og nu altså også gartneriet. Det hviler på det tåbelige begreb,

der hedder produktionsjord, som om man overhovedet kunne drive erhvervsvirksomhed i dette land uden et eller andet jordforbrug. Hvad med håndværkeren, hvad med den handlende, der må have beliggenhedsværdier osv.? Hvorfor skal man lave denne forskelsbehandling? Det er erhvervsmæssige tilskud, der oven i købet nu bliver fordoblede fra 73 mill. kr. til 130 mill. kr., og det er ganske urimeligt.

Vi afviser naturligvis også ændringsforslaget fra forskellige borgerlige partier om 13 promille, altså en fastlåsning af de nuværende promiller, for dets gennemførelse betyder selvfølgelig, at det provenu, amtskommunerne taber – det gælder også regeringens og det radikale venstres forslag om 15 promille – må man så have over indkomstskatten. Jeg vil gerne sige til hr. Maisted, at når amtskommunerne kommer til at mangle 750 mill. kr., for det bliver det, når man følger regeringens forslag om at sænke den amtskommunale grundskyldpromille fra 20 promille til 15 promille – det er jo nemlig det, der er tale om – så må man tage det over indkomstskatten. Det vil altså sige, at det, der er tale om, er en skatteomlægning væk fra jord og over på folks arbejdsindkomster; det stik modsatte af det, der er behov for.

Resultatet bliver selvfølgelig højere ejendomspriser, end man ellers ville have fået. Resultatet bliver større vanskeligheder, end der allerede er for generationsskiftet. Resultatet bliver altså højere indkomstskat, og resultatet bliver også, i modsætning til hvad kristeligt folkeparti tror, en skævere social fordeling af skattebyrden.

Dette er sammen med regeringens andre boligforligsudspil af en sådan karakter, at det egentlig er et udspil til regeringens sædvanlige boligforligspartier, ikke mindst dem til højre i salen. Derfor skulle regeringen have fulgt det råd, vi kom med, nemlig at trække forslaget tilbage, når partierne ikke var til at forhandle med; efter at de havde lavet en konservativ blok bestående af fire partier; det havde været den logiske konsekvens. Så kunne den have brugt det folketingsflertal, der er for, at amtskommunerne skal kunne fastsætte grundskylden frit, eller i hvert fald ladet være med at gennemføre denne lovgivning, hvorefter grundskylden sænkes fra 20 promille til 15 promille. Det er jo nemlig det, der er tale om; der er ikke tale om at forhøje